

N:o 79.

Af herr **E. H. Sjövall**, angående tillägg till § 26 mom. 1 af förordningen angående utvidgad näringsfrihet.

Uti Kongl. Maj:ts nådiga förordning angående utvidgad näringsfrihet af den 18 juni 1864, sådan den lyder enligt kongl. förordningen af den 23 september 1887, finnes i § 26 underrubriken: »Om den rätt till idkande af handel eller annat näringsyrke, som kan förvärfvas af utlänning,» i mom. 1 under a) och b) uppräknade de handlingar, hvilka utländsk man eller qvinna skola till Konungen inlemna för att underställas hans pröfning vid afgörandet om tillåtelse för dem att här i riket idka handel eller fabriksrörelse, handtverk eller annan handtering.

Att ett medgifvande åt utlänning att idka handel i vårt land på så sätt, att han idkar försäljning från här i riket placeradt lager, städse förutsätter, att han önskar sig här i riket uppehålla, torde nog få antagas vara andemeningen i ofvannämnda författning, hvadan ock vanligen i slik af Kongl. Maj:t meddelad tillåtelse plägar inrymmas den bestämmelsen, att personen, som erhåller tillåtelsen, skall vara här i riket bosatt. Skulle åter en utländsk firma endast vilja sälja egna varor och fabrikat från lager i eget land, så står ju sådant densamma enligt gällande lag fritt att göra genom reseombud och mot erläggande af stadgad bevilningsafgift af 100 kronor pr 30 dagar och resande.

Afsigten med nämnde § 26 kan, efter mitt förmenande, näppeligen vara någon annan än att tillföra vårt land en fördel med ett handels-tillstånds beviljande åt utlänning, men får han idka försäljning från lager här i riket utan skyldighet att vara bosatt här, löper ju mången svensk köpman risk att blifva ruinerad af de stora och rika utländska

bolagen, hvilka i ty fall helt enkelt kringgå de svenska affärsmännen som mellanhand, och, i det de inkräkta på dessas rättigheter och tillförsäkras större sådana än motsvarande skyldigheter, i icke ringa mån skada ett af våra viktigare näringsyrken.

Är vidare hvarje handelsrättighet *personlig*, bör ju, enligt sakens natur, äfven personen, som utöfvar sådan rättighet, finnas här i riket, något som framgår äfven af stadgandena i paragraferna 9 och 40 af lagen om aktiebolag af den 28 juni 1895, der en bestämmelse göres, att stiftare af bolag icke blott skall vara svensk eller norsk undersåte, utan såsom sådan äfven här i riket bosatt, således icke en svensk *utomlands* boende.

Då sålunda andemeningen uti anförda paragraf af nu ifrågasvarande kongl. förordning antagligen måste vara den, att utlänning icke skall undfå tillstånd till utöfvande här i riket af handel, utan att också vara här i riket bosatt, men sådant i nämnda paragraf icke är tydligt nog framhållet, och fall verkligen förekommit, då Kongl. Maj:t medgifvit utlänning dylikt tillstånd utan föreläggande för honom att här i riket bosätta sig, så synes ju vara af behovvet påkalladt, att åberopade lagrum erhåller en mera bestämd ordalydelse.

På grund af hvad jag sålunda anført, får jag härmed vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville för sin del besluta att till § 26 mom. 1 af kongl. förordningen angående utvidgad näringsfrihet den 18 juni 1864, sådan den lyder enligt kongl. förordningen af den 23 september 1887, skall göras följande tillägg: c) *förbindelse att under den tid tillståndet åtnjutes vara här i riket bosatt.*

Stockholm den 25 januari 1898.

Hj. Sjövall.